

det drejer sig om fra 50 Øre til 1 Kr. pr. Dag pr. Familie. Naar De nu ser paa dette Forhold i Landkommunerne, regner De med, at Sogne- og Bykommunerne gerne kunde spare Statskassen noget. De mener, at der er nok, der kalder paa Statskassens Hjælp, og at det derfor vilde være rimeligt at skaane Statskassen noget, og De henstiller, at Købstad- og Sognekommunerne skal bære en noget større Andel, end det er paatænkt i det af den højtærede Indenrigsminister fremsatte Lovforslag. Men jeg vil her gøre opmærksom paa, at der er et skrigende Misforhold til Stede imellem, hvad Sognekommunerne og Købstadkommunerne maa yde her. I de ganske smaa Købstadkommuner i Landet er det omtrent det normale, at den ugentlige Understøttelse til de indkaldtes Familier er mellem 200 og 300 Kr. Der til kommer saa endda en ekstra Understøttelse til Husleje, og i Forvejen er Skattebyrden meget betydeligere i Købstadkommunerne end i Landkommunerne. Jeg vil derfor henstille til de ærede Medlemmer af Partiet Venstre her i Salen, der har udtalt Ønsket om, at Statskassens Tilskud til Hjelpekasserne i den Forbindelse, vi her taler om, skulde blive noget mindre, at fratage dette Krav. Forholdet er i Øjeblikket det, at de Byrder, der paalægges Købstadkommunerne ikke alene i Anledning af Understøttelser til de indkaldtes Familier, men ogsaa til Understøttelse af de arbejdsløse, som der nu vil blive Tale om, er saa store, at vi imødeser det kommende Skatteaar med den største Bekymring i en hel Række af disse Kommuner. Jeg skal ikke kunne sige, om det vil slaa til, men i Skive, hvor jeg bor, er vi omtrent paa det rene med, at medens vi i Aar svarer 10 pCt. i Skat, skal det omtrent blive et Vidunder, om vi næste Aar slipper med mindre end 20 pCt. De vil nok kunne sige Dem selv, at under saadanne Omstændigheder er der virkelig Anledning for Købstadkommunerne til at sige til Sognekommunerne: I bør ikke her i jeres Forsøg paa at skaane Statskassen lægge større Byrder paa Købstadkommunerne, end vi kan bære, selv om I ved at støtte Bykommunerne i deres Anmodning til Statskassen om at tage en god Part af Byrden ogsaa kommer til at bære en god Del af den selv. Det er den Henstilling, som jeg fandt Anledning til at gøre, navnlig foranlediget af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen). Jeg er ganske sikker paa, at naar det ærede Med-

lem med Velvillie vil tænke over, hvad jeg her har sagt, vil han erkende, at der er meget god Anledning til at tage Hensyn dertil i den Udstrækning, som jeg her har antydnet. Jeg haaber oprigtigt, at baade det ærede Medlem fra Give og de øvrige Medlemmer af Partiet Venstre, der har talt i en noget anden Retning om det foreliggende Forslag end den højtærede Indenrigsminister, Socialdemokratiet og Højre, vil slutte sig til den Opfattelse, der er kommet til Orde fra disse Sider, at man meget vel kan støtte Indenrigsministerens Forslag om at yde $\frac{2}{3}$ af Tilskuddet til Kommunerne med Henblik paa Understøttelsen til de arbejdsløse.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. H. Jensen: Den højtærede Indenrigsminister følte sig ilde berørt af det Udtryk, jeg brugte; at dersom han ikke havde overvejet Grundtrækkene for Reglerne om Understøttelsens Uddeling, havde han handlet tankeløst. Jeg kan ikke erkende, at denne Udtalelse er uberettiget, og jeg fastholder den. I Lovforslaget staar der ikke ret meget om, hvem der skal have Pengene, det bliver det Cirkulære, der udstedes om Uddelingsreglerne, som kommer til at spille den store Rolle ved, hvorvidt Pengene bliver uddelt, som de bør. Ministeren godtgjorde imidlertid i sin Tale, at han netop havde tænkt over Grundtrækkene i Reglerne, idet han erklærede, at han kunde give Udvalget Oplysninger i den Henseende; og der er ingen, der forlanger mere af ham. Jeg har aldrig ment, at Ministeren skulde forelægge Udvalget et renskrevet Cirkulære, jeg har kun tænkt mig, at han skulde udvikle, efter hvilke Grundregler han vilde gaa, og fremsætte Hovedtrækkene af Cirkulæret. Naar Ministeren gør det, falder dermed min Bemærkning om Tankeløshed bort.

Hvad Arbejdsløshedsspørgsmaalet angaar, er jeg enig med dem, der ønsker at faa Arbejde sat i Gang. Det var godt, om alle, der vil arbejde, kunde faa Arbejde, men i Øjeblikket er det vistnok meget vanskeligt. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der ingen Arbejdsløshed er ude paa Landet, der er snarere Mangel paa Arbejdskraft, og der vil ikke i de første Maaneder blive Arbejdsløshed. For de Arbejdere i Købstæderne, der vil arbejde,